YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

13 päivänä tammikuuta 2005 *

Asiassa C-254/03 P,

jossa on kyse yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 13.6.2003,

Eduardo Vieira SA, edustajinaan abogado J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier ja abogado D. Domínguez Pérez,

valittajana,

ja jossa valittajan vastapuolena on

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään S. Pardo Quintillán, avustajinaan avocat J. Rivas-Andres ja avocat J. Gutiérrez Gisbert, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit N. Colneric (esittelevä tuomari), J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič ja E. Levits,

julkisasiamies: A. Tizzano,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 16.9.2004 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Valituksessaan Eduardo Vieira SA (jäljempänä SAEV) vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-44/01, T-119/01 ja T-126/01, Vieira ym. vastaan komissio, 3.4.2003 antaman tuomion (Kok. 2003, s. II-1209; jäljempänä valituksenalainen tuomio) siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi sen kanteen, jossa vaadittiin kumoamaan komission 19.3.2001 tekemä päätös vähentää hankkeeseen ARG/ESP/SM/26-94, joka koskee Euroopan talousyhteisön ja Argentiinan tasavallan välisistä merikalastussuhteista tehdyn sopimuksen nojalla perustettavaa yhteisyritystä, myönnettyä tukea (jäljempänä riidanalainen päätös).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön ja Argentiinan tasavallan välisiä merikalastussuhteita koskeva sopimus

2 Euroopan talousyhteisön ja Argentiinan tasavallan välisiä merikalastussuhteita koskeva sopimus (jäljempänä kalastussopimus) hyväksyttiin yhteisön puolesta 28 päivänä syyskuuta 1993 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3447/93 (EYVL L 318, s. 1).

3 Kalastussopimuksen 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa määrätään seuraavaa:

"1. Sopimuspuolet laativat edellytykset yritysten, joiden pääoma on peräisin yhdestä tai useammasta yhteisön jäsenvaltiosta, sijoittautumiselle Argentiinaan ja yhteisyritysten ja väliaikaisten yhteisyritysten, joihin kuuluu argentiinalaisia ja yhteisön laivanvarustajia ja joiden tarkoituksena on Argentiinan kalavarojen yhteinen hyväksikäyttö ja tarvittaessa jalostus, perustamiselle kalastusalalla pöytäkirjassa n:o I ja liitteissä I ja II laadittujen edellytysten mukaisesti.

2. Argentiina antaa 1 kohdassa tarkoitetuille yrityksille luvan käyttää pöytäkirjassa n:o I vahvistettuja kalastusmahdollisuuksia liitteiden I–IV määräysten mukaisesti."

4 Kyseisen sopimuksen 2 artiklan e alakohdan mukaan "yhteisyrityksellä" tarkoitetaan "yksityisoikeudellista yritystä, jonka muodostavat yksi tai useampi yhteisön laivanvarustaja ja yksi tai useampi argentiinalainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joita yhdistää yhteisyrityssopimus; yhteisyrityksen tarkoituksena on käyttää hyväksi ja tarvittaessa jalostaa Argentiinan kalavaroja ensisijaisesti yhteisön markkinoille suuntautuvien toimitusten näkökulmasta".

5 Saman sopimuksen 5 artiklan 3 kohdan mukaan yhteisyrityksen perustaminen edellyttää pääsääntöisesti yhteisön alusten siirtämistä. Kyseinen alus poistetaan näin ollen yhteisön rekisteristä.

6 Kalastussopimuksen 6 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Sopimuspuolet valitsevat 5 artiklassa tarkoitettujen väliaikaisten yhteisyritysten ja yhteisyritysten hankkeista ne, joille annetaan lupa pyytää pöytäkirjassa n:o I tarkoitetut määrät. Mainitut hankkeet valitaan liitteessä III olevien yksityiskohtaisten sääntöjen ja perusteiden mukaisesti."

7 Kyseisen sopimuksen 7 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

"Edellä 5 artiklassa tarkoitettujen yritysten muodostamisen rohkaisemiseksi sopimuspuolten 6 artiklan mukaisesti valitsemat hankkeet saavat taloudellista tukea pöytäkirjan n:o I määräysten mukaisesti."

8 Saman sopimuksen liitteessä III olevan 2 kohdan mukaan yhteisyritysten perustamista koskevat hankkeet esitetään komissiolle jäsenvaltion välityksellä "yhteisön lainsäädännössä tätä tarkoitusta varten annettujen määräysten mukaisesti".

9 Kyseisessä liitteessä olevan 3 kohdan perusteella yhteisö esittää sekakomissiolle luettelon hankkeista, joille voidaan myöntää taloudellista tukea. Kyseisessä määräyksessä todetaan seuraavaa:

"Sekakomissio arvioi hankkeita erityisesti seuraavien perusteiden mukaan:

a) aiottuun pyyntitoimintaan mukautettu kalastustekniikka,

b) pyydettävät lajit ja pyyntialueet,

c) kalastusalusten nykyaikaisuus,

d) hankkeen kaikki investointikustannukset,

e) maalla sijaitsevien laitosten investointikustannukset,

f) yhteisön laivanvarustajan ja tarvittaessa argentiinalaisen laivanvarustajan kalastuskokemus."

10 Kalastussopimuksen liitteessä III olevan 4 ja 5 kohdan mukaan "Argentiinan toimivaltainen viranomainen ja yhteisö" hyväksyvät hankkeet sekakomission suosituksesta.

11 Kyseisen sopimuksen pöytäkirjan n:o I otsikkona on "— — taloudellinen tuki ja kalastusmahdollisuudet". Sen 1 artiklassa vahvistetaan vuosittaiset pyyntirajat tässä samassa sopimuksessa tarkoitetuille lajeille, joista esiintyy ylituotantoa (Macruronus magellanicus, Illex-suvun kalmari, Salilota australis ja/tai Macrourus whitsoni), ja lajeille, joista ei esiinny ylituotantoa (argentiinankummelitursk a).

12 Yhteisyritykset saavat kalastaa mainittuja lajeja, joista esiintyy ylituotantoa, ja lajeja, joista ei esiinny ylituotantoa, pöytäkirjassa n:o I vahvistetuissa rajoissa (kalastussopimuksen 6 artikla) ja ne saavat taloudellista tukea saman pöytäkirjan määräysten mukaisesti (kyseisen sopimuksen 7 artikla).

13 Tätä varten kyseisen pöytäkirjan 3 artiklassa määrätään seuraavaa:

"1. Yhteisö antaa — — taloudellista tukea yhteisyritysten — — muodostamiseen — —.

Tämä — — taloudellinen tuki on tarkoitettu yhteisön laivanvarustajalle ja sen tarkoituksena on kattaa osa hänen taloudellisesta osallistumisestaan yhteisyrityksen muodostamiseen — — tai vastaavien alusten poistamiseen yhteisön rekisteristä.

2. Yhteisyritysten perustamisen ja kehittämisen edistämiseksi yhteisö myöntää Argentiinassa perustetulle yhteisyritykselle taloudellisen avustuksen, joka vastaa 15 prosenttia yhteisön laivanvarustajalle myönnetystä määrästä. — —

— —

4. Yhteisön laivanvarustajalle annettavan yhteisön tuen hakumenettelyä ja maksutapoja koskevien, 1 kohdassa annettujen määräysten on oltava yhteisön lainsäädännön asiaa koskevien määräysten mukaisia.

— —"

Kalastusalan yhteisyrityksiä koskeva yhteisön lainsäädäntö

14 Neuvosto antoi 18 päivänä joulukuuta 1986 asetuksen (ETY) N:o 4028/86 kalastusalan ja vesiviljelyn rakenteiden parantamista ja mukauttamista koskevista yhteisön toimista (EYVL L 376, s. 7). Kyseisen asetuksen, sellaisena kuin se on muutettuna 20.12.1990 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3944/90 (EYVL L 380, s. 1), 21.9.1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2794/92 (EYVL L 282, s. 3) ja 19.12.1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3946/92 (EYVL L 401, s. 1; jäljempänä asetus N:o 4028/86), 21 a–21 d artiklassa säädetään komissiolla olevasta mahdollisuudesta antaa kalastusyhteisyritysten hankkeille erilaisia taloudellisia tukia, joiden määrä vaihtelee asianomaisen aluksen vetoisuuden ja iän perusteella, edellyttäen, että kyseiset hankkeet täyttävät sen vahvistamat edellytykset.

15 Asetuksen N:o 4028/86 21 a artiklan mukaan "yhteisyrityksellä" tarkoitetaan yksityisoikeudellista yhteisöä, "joka on yhden tai useamman yhteisöstä olevan laivanvarustajan ja yhden tai useamman kolmannesta maasta olevan osakkaan muodostama — — ja jonka tarkoituksena on hyödyntää ja mahdollisesti valorisoida kyseisten kolmansien maiden suvereniteettiin ja/tai lainkäyttövaltaan kuuluvien vesien kalavaroja ensisijaisesti yhteisön markkinoille suuntautuvien toimitusten näkökulmasta". Komissio antaa yhteisyrityshankkeille taloudellista tukea, "jolla on tarkoitus kattaa yhteisön osakkaan tai osakkaiden taloudellinen osuus, joka vastaa yhteisyritykseen investoitua pääomaa" (21 d artiklan 1 kohta).

16 Asetuksen N:o 4028/86 44 artiklassa, jota sovellettiin 31.12.1993 saakka, säädetään seuraavaa:

"Yhteisön osallistumisen aikana asianomaisen jäsenvaltion tätä tarkoitusta varten nimeämän viranomaisen tai toimielimen on annettava komissiolle sen pyynnöstä kaikki todisteet ja asiakirjat, joiden perusteella voidaan todeta, että taloudelliset tai muut kullekin hankkeelle asetetut edellytykset ovat täyttyneet. Komissio voi päättää tuen pidättämisestä, vähentämisestä tai poistamisesta 47 artiklassa säädetyssä menettelyssä,

— jos hanketta ei ole pantu täytäntöön ilmoitetulla tavalla tai

— jos tiettyjä hankkeelle asetettuja edellytyksiä ei ole täytetty tai

— —."

17 Yhteisyritysten hallinnointi ja rahoitus sisällytettiin asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineen osalta 20 päivänä heinäkuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2080/93 (EYVL L 193, s. 1) ja yhteisön kalastus- ja vesiviljelyalaa sekä niiden tuotteiden jalostusta ja kaupan pitämistä koskevien rakenteellisten tukitoimenpiteiden perusteista ja edellytyksistä 21 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3699/93 (EYVL L 346, s. 1) hyväksymisen yhteydessä kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineen (KOR) toimintaan. Jäsenvaltiot ovat nyt vastuussa niiden yhteisyrityksiä koskevien hankkeiden valinnasta, jotka rahoitetaan. Ne ovat myös vastuussa hankkeiden hallinnoinnista ja valvonnasta.

18 Asetus N:o 4028/86 kumottiin asetuksen N:o 2080/93 9 artiklan 1 kohdan perusteella 1.1.1994 lukien. Asetusta N:o 4028/86 ja sen soveltamissäännöksiä sovelletaan kuitenkin edelleen ennen kyseistä päivämäärää tehtyihin taloudellista tukea koskeviin hakemuksiin.

19 Asetuksen N:o 2052/88 soveltamisesta rakennerahastojen toiminnan yhteensovittamisen osalta toisaalta keskenään ja toisaalta Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa 19 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4253/88 (EYVL L 374, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 20.7.1993 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2082/93 (EYVL L 193, s. 20; jäljempänä asetus N:o 4253/88), 3 artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa säädetään, että asetuksen N:o 2052/88 1 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamisessa komissio varmistaa osana yhteistyöhön osallistumista yhdenmukaisuuden rahastojen tuen ja muuhun rakenteelliseen toimintaan osoitetuista yhteisön budjettivaroista myönnetyn tuen välillä. Asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan mukaan sen jälkeen kun komissio on tehnyt aiheellisen tutkimuksen tapauksessa, jossa "toiminnan tai toimenpiteen toteuttaminen ei ilmeisesti oikeuta siihen myönnettyyn rahalliseen tukeen tai osaan siitä" (1 kohta), se "voi vähentää asianomaiseen toimintaan tai toimenpiteeseen annettua tukea tai pidättää sen, jos tutkimus paljastaa epäsäännöllisyyksiä tai sellaisen huomattavan muutoksen, jolle ei ole pyydetty komission hyväksyntää ja joka vaikuttaa toiminnan tai toimenpiteen laatuun tai niihin olosuhteisiin, joissa ne pannaan täytäntöön" (2 kohta).

20 Asetus N:o 4253/88 kumottiin rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 (EYVL L 161, s. 1) 54 artiklan perusteella 1.1.2000 alkaen. Asetus kumottiin kuitenkin "rajoittamatta 52 artiklan 1 kohdan soveltamista". Viimeksi mainitun säännöksen mukaan asetus N:o 1260/1999 "ei estä jatkamasta tai muuttamasta, mukaan lukien sen peruuttaminen kokonaan tai osittain, tukitoimea, jonka — -- komissio on hyväksynyt asetuksen — — N:o 4253/88 — — perusteella".

Tosiseikat

21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostetun kanteen perustana olevat tosiseikat on esitetty valituksenalaisessa tuomiossa seuraavasti:

"18 Kalastussopimuksen perusteella [SAEV] esitti hankkeen, joka koski SAEV:n ja argentiinalaisen laivanvarustajan muodostaman Vieira Argentina, SA -nimisen (jäljempänä VASA) yhteisyrityksen perustamista. Hankkeen mukaan tarkoituksena oli kalastaa hammasjääahven-nimistä lajia. Hankkeeseen varattiin *Ibsa Cuarto* -niminen yhteisön alus, joka sai myöhemmin uuden nimen *Vieirasa XII.*

19 Komissio ilmoitti 13.10.1994 päivätyllä kirjeellä SAEV:lle, ettei hanketta voitu ottaa huomioon, koska kyseessä oleva laji ei ollut kalastussopimuksen piiriin kuuluva laji.

20 Espanjan viranomaiset toimittivat näin ollen komissiolle 20.10.1994 päivätyllä kirjeellä asiakirjat, joissa osoitettiin, että kantajan niille toimittamaa pyynti-

suunnitelmaa oli muutettu. Kyseiseen suunnitelmaan sisältyi kalastussopimuksen pöytäkirjassa n:o I tarkoitettujen lajien, joista esiintyy ylituotantoa, eli Macruronus magellanicusen, Macrourus whitsonin ja Salilota australisen, pyytäminen Argentiinan yksinomaisella talousvyöhykkeellä.

21 Komissio ilmoitti 8.12.1994 päivätyllä kirjeellä SAEV:lle, ettei 5. ja 6.12.1994 kokoontunut sekakomissio ollut suositellut sen hanketta, koska 'argentiinalainen osakas halusi itsepintaisesti pitää hammasjääahvenen (laji, jota ei mainita kalastussopimuksessa) Argentiinan viranomaisille esitetyn hankkeen pyyntisuunnitelmassa'.

22 SAEV ilmoitti komissiolle 12.12.1994 päivätyllä faksilla, että argentiinalainen osakas oli '24.11.1994 luopunut hammasjääahvenen kalastamisesta Argentiinan kalastuksen ja maatalouden pääosastolle lähettämässään kirjeessä'.

23 Argentiinan viranomaiset hyväksyivät hankkeen 14.7.1995 tekemällään päätöksellä nro 14/95 myöntämällä *Vieirasa XII* -alukselle kalastusluvan, joka koski lajeja, joista esiintyy ylituotantoa, ja jonka nojalla alus saattoi pyytää 1 204 tonnia Macrourus whitsonia, 1 204 tonnia Salilota australista, 301 tonnia Macruronus magellanicusta ja 301 tonnia muita lajeja.

24 VASA-yhteisyritys pyysi 18.7.1995 päivätyllä kirjeellä Argentiinan viranomaisia liittämään kalastussopimuksen perusteella myönnettyyn kalastuslupaan ylimääräisen kalastusluvan hammasjääahvenen pyytämistä varten.

25 Komissio hyväksyi 25.7.1995 tekemällään päätöksellä (jäljempänä — — tukipäätös) taloudellisen tuen myöntämisen SAEV:n esittämään hankkeeseen (hanke ARG/ESP/SM/26-94) '— — [kalastus]sopimuksessa vahvistetuissa määräyksissä, asiaan soveltuvassa yhteisön lainsäädännössä ja liitteissä olevissa säännöksissä asetetuin edellytyksin' (1 artikla).

26 SAEV:lle myönnetty taloudellinen tuki, jonka suuruus on 1 881 936 ecua, määritetään 25.7.1995 tehdyn tukipäätöksen liitteessä I. Kyseisessä liitteessä vahvistetaan myös VASA-yhteisyritykselle myönnetyn tuen suuruus siten, että kyseinen yritys saa tukea 15 prosenttia SAEV:lle myönnetystä tuesta eli 282 290,4 ecua. Hankkeeseen myönnetyn tuen kokonaismäärä on näin ollen 2 164 226,4 ecua.

27 Edelleen 25.7.1995 tehdyn tukipäätöksen liitteessä I todetaan seuraavaa:

'Tähän liitteeseen sisältyviä tietoja ei voida muuttaa ilman Argentiinan viranomaisten ja komission ennakkoon myöntämää lupaa.'

28 Argentiinan viranomaiset myönsivät 14.11.1995 tekemällään päätöksellä *Vieirasa XII* -alukselle lopullisen kalastusluvan vähentämällä lajien, joista esiintyy ylituotantoa, tonnistoa Macrourus whitsonin osalta 750 tonniin, Salilota australiksen osalta 230 tonniin ja Macruronus magellanicuksen osalta 230 tonniin sekä sisällyttämällä siihen uuden kalastusluvan, joka koski 1 800:aa tonnia hammasjääahventa.

29 Komissio maksoi 27.6.1996 tuen ensimmäisen osan (80 prosenttia).

30 *Vieirasa XII* -alus poistui 5.7.1996 lopullisesti Argentiinan vesiltä kalastaakseen kansainvälisillä vesillä.

31 SAEV teki 25.2.1997 tuen loppuosan maksamista koskevan hakemuksen.

32 Komissio ilmoitti SAEV:lle 21.4.1998 päivätyllä kirjeellä, että yhteisön tuen vähentämistä koskeva menettely saatettaisiin aloittaa, koska SAEV:lta ei ollut saatu tyydyttävää vastausta. Kyseisessä kirjeessä komissio katsoi, että aluksen poistuminen Argentiinan vesiltä 5.7.1996 rikkoi kalastussopimuksen 5 artiklan 1 kohtaa ja kyseisen sopimuksen pöytäkirjassa n:o I olevan 3 artiklan 1 kohtaa, koska yhteisyritysten perustamisen tarkoituksena on Argentiinan kalavarojen hyväksikäyttö ja tarvittaessa jalostus.

33 SAEV esitti huomautuksensa 19.5.1998. Kyseisessä kirjeessä se esitti syyt, joiden vuoksi se katsoi, ettei tuen myöntämisen edellytyksiä ollut loukattu.

34 Komissio ilmoitti SAEV:lle 9.6.1999 päivätyllä kirjeellä katsovansa, että '19.5.1998 päivätyssä kirjeessä esitettyjen selitysten perusteella ei voi[tu] päätellä, että asiaa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä olisi noudatettu, vaan niissä vahvistet[tiin], että alus oli poistunut Argentiinan vesiltä 5.7.1996'. Tästä syystä komissio totesi 'päättäneensä vähentää kyseiselle hankkeelle myönnettyä tukea'. Kirjeessä esitettiin vähennyksen laskentamalli ja pääteltiin, että komissiolle takaisin maksettavan tuen määrä on 355 477 euroa. Siltä varalta, ettei SAEV hyväksyisi ehdotettua ratkaisua, komissio totesi olevansa velvollinen 'jatkamaan vireillä olevaa tuen vähentämistä ja takaisinperimistä koskevaa menettelyä'.

35 Kyseistä kirjettä seurasi kirjeenvaihto SAEV:n (16.7.1999, 21.12.1999 ja 5.4.2000 päivätyt kirjeet) ja komission yksiköiden (23.9.1999 ja 28.2.2000 päivätyt kirjeet) välillä. SAEV:n edustajien ja komission yksiköiden välillä käytiin myös neuvotteluja.

36 Komissio ilmoitti SAEV:lle 14.9.2000 päivätyllä kirjeellä, että uuden laskutoimituksen johdosta se katsoi, että sille takaisin maksettavan tuen määrä oli 419 446 euroa.

37 SAEV, joka katsoi, että komissio oli lainvastaisesti pidättäytynyt maksamasta sille taloudellisen tuen loppuosaa, osoitti komissiolle muodollisen kyseisen tuen maksamista koskevan vaatimuksen 21.9.2000 päivätyllä kirjeellä.

38 Komissio ilmoitti SAEV:lle 16.10.2000 päivätyllä kirjeellä, että yhteisön laivanvarustajalle myönnetyn tuen vähentämistä koskeva menettely oli vireillä ja että päätös tässä asiassa tehtäisiin sen jälkeen kun pysyvää kalatalouden rakennekomiteaa on kuultu.

39 Komissio vähensi viimeksi mainitulle yhtiölle myönnettyä taloudellista tukea [riidanalaisella päätöksellä], joka oli osoitettu Espanjan kuningaskunnalle ja SAEV:lle. Päätöksen 2 artiklassa SAEV määrättiin maksamaan takaisin 419 446 euroa. Kyseisessä päätöksessä ei oteta kantaa VASA-yhteisyritykselle myönnetyn tuen mahdolliseen vähentämiseen.

40 [Riidanalaisen] päätöksen K(2001) 680 lopullinen perusteluissa todetaan seuraavaa:

'2. [25.7.1995 tehdyn tuki]päätöksen — — 1 artiklan nojalla tuki myönnettiin — — [kalastus]sopimuksessa vahvistetuissa määräyksissä, asiaan soveltuvassa yhteisön lainsäädännössä ja liitteissä olevissa säännöksissä asetetuin edellytyksin.

3. Kalastussopimuksessa ja etenkin sen 5 artiklan 1 kohdassa määrätään, että yhteisyritysten perustamisella Argentiinaan pyritään käyttämään hyväksi Argentiinan kalavaroja pöytäkirjassa n:o I ja liitteissä I ja II laadittujen edellytysten mukaisesti; sen 6 artiklan nojalla yhteisyritykset saavat pyytää pöytäkirjassa n:o I mainitut määrät.

4. [SAEV:n] täyttämän ja allekirjoittaman yhteisön tukea koskevan hakemuslomakkeen B osan 3.2.1 kohdassa todetaan nimenomaisesti, että komissio myöntää taloudellista tukea ainoastaan sellaisiin hankkeisiin, joilla pyritään käyttämään hyväksi kyseessä olevan kolmannen maan suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvien vesien kalavaroja.

5. — —

6. Yhteisön taloudellisen tuen myöntäminen kyseessä olevan yhteisyrityksen perustamiseen voi näin ollen koskea ainoastaan niitä saaliita, jotka muodostuvat *Ibsa Cuarto* -nimisen kalastusaluksen Argentiinan vesiltä pyytämistä [25.7.1995 tehdyn tuki]päätöksen liitteissä mainituista lajeista toisin sanoen Macrourus whitsonista, Macruronus magellanicuksesta ja Salilota australiksesta.

7. *Ibsa Cuarto* -niminen alus lopetti 5.7.1996 lukien kalastustoimintansa Argentiinan yksinomaisella talousvyöhykkeellä ja aloitti toimintansa uudelleen kansainvälisillä vesillä hammasjääahventa kalastaen ilman, että se olisi kääntynyt asiassa ensin komission puoleen, ja ilman, että se olisi saanut tämän lupaa.'

41 Päätöksessä K(2001) 680 lopullinen komissio muistuttaa tulleensa tilanteesta tietoiseksi 2.7.1997 ja toteaa tämän jälkeen [riidanalaisen] päätöksen 9 kohdassa, ettei SAEV ole noudattanut taloudellisen tuen myöntämiselle asetettuja edellytyksiä. Komissio suorittaa tämän jälkeen päätöksen 10–13 kohdassa kyseisen taloudellisen tuen vähentämistä koskevan laskelman. Se toteaa aluksi, että SAEV:lla on oikeus asetuksessa N:o 3699/93 vahvistettua taulukkoa soveltaen 688 187 euron suuruiseen tukeen sillä perusteella, että *Vieirasa XII* -alus on siirretty lopullisesti yhteisyritykselle. SAEV:lle 25.7.1995 tehdyllä tukipäätöksellä myönnetyn tuen loppuosa on näin ollen 1 193 749 euroa (1 881 936 – 688 187). Koska *Vieirasa XII* -alus toimi Argentiinan vesillä ainoastaan kahdentoista kuukauden ajan (alun perin sovitun 36 kuukauden sijasta), komissio päättelee, että SAEV:lla on oikeus saada ainoastaan kolmasosa sille alun perin varatusta 1 193 749 eurosta eli 397 916 euroa. Edellä mainitulla tavalla vähennetyn tuen kokonaismääräksi jää siten komission mukaan 1 086 103 euroa (397 916 + 688 187). SAEV:n, joka oli saanut tuesta jo 80 prosenttia (1 505 549 euroa), oli näin ollen maksettava komissiolle takaisin 419 446 euroa."

Asian käsittelyn vaiheet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

22 SAEV nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 8.6.2001 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa se vaati riidanalaisen päätöksen kumoamista.

23 Valituksenalaisella tuomiolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanteen ja velvoitti kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksessa esitetyt vaatimukset

24 SAEV vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että esillä oleva valitus voidaan ottaa tutkittavaksi

— kumoaa valituksenalaisen tuomion

— velvoittaa komission korvaamaan kaikki yhteisöjen tuomioistuimessa ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

25 Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että ensimmäisen valitusperusteen, toisen valitusperusteen toisen osan, kolmannen ja viidennen valitusperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat

— hylkää valituksen kokonaisuudessaan tai tapauksen mukaan valituksen sen osan, joka voidaan ottaa tutkittavaksi

— velvoittaa valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valitus

26 SAEV esittää valituksensa tueksi seuraavat kuusi yhteisön oikeuden rikkomista koskevaa valitusperustetta:

— kalastussopimuksen rikkominen siltä osin kuin on kyse riidanalaisen päätöksen oikeudellisesta perustasta

— kalastussopimuksen rikkominen siltä osin kuin on kyse sekakomission ja Argentiinan viranomaisten asemasta

— kalastussopimuksen rikkominen siltä osin kuin on kyse asetuksen N:o 4028/86 44 artiklan soveltamisesta taloudellisen tuen vähentämistä koskevan menettelyn kuluessa

— kalastussopimuksen rikkominen siltä osin kuin on kyse asetuksen N:o 3699/93 soveltamisesta laskettaessa taloudellisesta tuesta tehtävän vähennyksen määrää

— kalastussopimuksen rikkominen siltä osin kuin on kyse ylivoimaisesta esteestä ja

— kalastussopimuksen rikkominen siltä osin kuin on kyse tarpeesta saada komissiolta lupa saada poistua Argentiinan kalastusvyöhykkeeltä.

Ensimmäinen valitusperuste

Asianosaisten lausumat

27 SAEV kiistää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 94 kohdassa tekemän arvioinnin, jonka mukaan "koska tuen myöntäminen oli oikeutetusti perusteltua muun muassa asetuksen N:o 4253/88 nojalla, komissio oli asiallisesti toimivaltainen nojautumaan riidanalaisissa päätöksissä myös kyseiseen asetukseen ja etenkin sen 24 artiklaan".

28 SAEV väittää tältä osin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on tehnyt oikeudellisen virheen päätellessään, että tukipäätös perustui asetukseen N:o 4253/88, koska kyseisen päätöksen 1 artiklassa viitataan "asiaan soveltuvaan yhteisön lainsäädäntöön".

29 SAEV:n mukaan kalastussopimuksessa ei ole yhtäkään nimenomaista määräystä, joka koskisi taloudellisen tuen mahdollista vähentämistä tai poistamista. Myös itse tukipäätöksen perustelukappaleissa mainitaan ainoastaan asetus N:o 3447/93, eikä niissä lainata mitään muuta yhteisön säännöstä. Kalastussopimus näyttää näin ollen lähtökohtaisesti olevan kyseisen päätöksen ainoa oikeudellinen perusta.

30 Komission mukaan kyseisiä väitteitä ei voida ottaa tutkittavaksi, koska ne ovat olennaisesti samanlaisia kuin ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt väitteet.

31 Asiakysymyksen osalta se väittää etenkin, että kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, viittausta asiaan soveltuvaan yhteisön lainsäädäntöön on tulkittava erityisesti viittauksena asetukseen N:o 4253/88. Kyseistä asetusta sovelletaan sen 3 artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan perusteella muuhun rakenteelliseen toimintaan osoitetuista yhteisön budjettivaroista rahoitettuihin eri toimintoihin. Yhteisyritysten perustamiseen kalastussopimuksen yhteydessä myönnetyt taloudelliset tuet ovat rakenteellisia.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

— Valitusperusteen tutkittavaksi ottaminen

32 On korostettava, että koska valittaja riitauttaa sen, miten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut tai soveltanut yhteisön oikeutta, ensimmäisessä oikeusasteessa tutkittuja oikeuskysymyksiä voidaan käsitellä uudelleen valituksen yhteydessä. Muutoksenhakumenettelyn tarkoitus nimittäin jäisi osaksi toteutumatta, jollei valittaja voisi tällä tavoin perustaa valitustaan perusteisiin ja perusteluihin, jotka on esitetty jo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa (ks. asia C-488/01 P, Martinez v. parlamentti, määräys 11.11.2003, Kok. 2003, s. I-13355, 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

33 EY 225 artiklan, yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisen kohdan ja yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan määräysten mukaisesti valituksessa on kuitenkin ilmoitettava täsmällisesti kaikki ne tuomiossa arvostellut seikat, joiden kumoamista vaaditaan, sekä ne oikeudelliset väitteet, joilla tätä vaatimusta erityisesti tuetaan (ks. em. asia Martinez v. parlamentti, tuomion 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

34 Tässä tapauksessa ensimmäisellä valitusperusteella pyritään kyseenalaistamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kanta sille esitettyyn oikeuskysymykseen eli siihen, miten yhtäältä kalastussopimuksen määräyksiä ja toisaalta tukipäätöksen säännöksiä on tulkittava. SAEV on nimenomaan yksilöinyt sen oikeudellisen virheen, johon se väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen syyllistyneen, ja se arvostelee sitä yhteisön oikeuden tulkintaa, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on nojautunut.

35 Ensimmäinen valitusperuste voidaan näin ollen ottaa tutkittavaksi.

— Valitusperusteen perusteltavuus

36 Kalastussopimuksen pöytäkirjassa N:o I olevassa 3 artiklan 4 kohdassa todetaan, että yhteisön laivanvarustajalle annettavan yhteisön tuen maksutapoja koskevien, kyseisen artiklan 1 kohdassa annettujen määräysten on oltava yhteisön lainsäädännön asiaa koskevien määräysten mukaisia.

37 Tukipäätöksen 1 artiklan 1 kohdassa säädetään siten, että tuki myönnetään etenkin asiaan soveltuvassa yhteisön lainsäädännössä asetetuin edellytyksin.

38 Saman tukipäätöksen toisessa perustelukappaleessa viitataan yhteisön kalastusalan rakennepolitiikan tavoitteisiin. Mainitun päätöksen 1 artiklassa oleva viittaus asiaan soveltuvaan yhteisön lainsäädäntöön on näin ollen ymmärrettävä viittauksena rakennepoliittista toimintaa koskevaan lainsäädäntöön.

39 Asetuksen N:o 4253/88 24 artikla, jonka otsakkeena on "Tuen vähentäminen, keskeyttäminen ja peruuttaminen", koskee etenkin rakenteelliseen toimintaan myönnettävää taloudellista tukea. Kuten otsakkeesta ja mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdasta ilmenee, kyseisen 24 artiklan soveltamisalaan kuuluvat rakennerahastoista rahoitetut tuet ja tämän lisäksi myös esillä olevassa asiassa kyseessä olevan toiminnan kaltaiseen muuhun rakenteelliseen toimintaan osoitetuista yhteisön budjettivaroista rahoitetut tuet.

40 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen perustellusti katsonut valituksenalaisen tuomion 92 kohdassa, että viittaus "asiaan soveltuvaan yhteisön lainsäädäntöön" on ymmärrettävä etenkin viittauksena asetukseen N:o 4253/88.

41 Edellä olevasta seuraa, että ensimmäinen valitusperuste on hylättävä.

Toinen valitusperuste

Asianosaisten lausumat

42 Toinen valitusperuste jakautuu kahteen osaan.

43 Ensimmäisessä osassa SAEV väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut yhteisön oikeutta ja kalastussopimusta, kun se on katsonut, ettei komissiolla ollut velvollisuutta kuulla sekakomiteaa. Se arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 104 ja 106 kohdassa esitettyä arviointia, jonka mukaan "kalastussopimus jakautuu kahteen osaan: kansainväliseen osaan, joka koskee yhteisön ja Argentiinan tasavallan välistä yhteistyötä, ja yhteisöä koskevaan osaan, johon kuuluu etenkin komission yhteisön

laivanvarustajille yhteisyritysten perustamiseen kalastussopimuksen nojalla myöntämä rahoitus", ja jonka mukaan "taloudellisen tuen myöntäminen yhteisön laivanvarustajille valittuihin hankkeisiin on — — yhteisön yksipuolinen toimi, ja se kuuluu näin ollen kalastussopimuksen yhteisöä koskevaan osaan". SAEV viittaa tältä osin yhteisön tekemään toiseen kalastussopimukseen, jossa määrätään kyseessä olevasta kalastussopimuksesta poiketen sekakomitean paljon rajoitetuimmista toimivaltuuksista. Se päättelee, ettei sekakomitean osallistumisesta voida ainakaan kuulemisen osalta luopua.

44 Komissio toteaa vastaukseksi etenkin, ettei kalastussopimuksessa, asetuksessa N:o 3447/93 eikä asiaan sovellettavassa yhteisön lainsäädännössä ole minkäänlaista määräystä tai säännöstä, jonka mukaan sekakomiteaa olisi ehdottomasti kuultava yhteisön myöntämää taloudellista tukea vähennettäessä tai poistettaessa.

45 Valittaja väittää toisen valitusperusteen toisessa osassa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut yhteisön oikeutta ja kalastussopimusta katsoessaan, ettei komissiolla ollut velvollisuutta kuulla Argentiinan viranomaisia ennen taloudellisen tuen vähentämistä. Se korostaa, että tukipäätöksen liitteessä I olevassa alaviitteessä 1 on huomautus, jonka mukaan "tähän liitteeseen sisältyviä tietoja ei voida muuttaa ilman Argentiinan viranomaisten ennakkoon myöntämää lupaa ja ilman komission suostumusta". Kyseinen huomautus koskee valittajan mukaan myös myönnetyn tuen määrää.

46 Komissio katsoo, ettei tätä osaa voida ottaa tutkittavaksi, koska valittaja vain toistaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämänsä väitteet, ja että se on joka tapauksessa perusteeton.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

47 Tarvitsematta ottaa kantaa kyseisen valitusperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiin on todettava, että se on joka tapauksessa perusteeton.

48 Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 52–56 ja 62 kohdassa perustellusti korostanut, taloudellisten tukien myöntäminen on tehtävä, joka kalastussopimuksessa on uskottu yksinomaan yhteisön viranomaisille.

49 Koska tuen myöntämisen osalta ei ole mitään velvollisuutta kuulla sekakomiteaa tai Argentiinan viranomaisia, ei voida väittää, että tällainen velvollisuus olisi olemassa vastakkaisten toimien osalta.

50 Toinen valitusperuste on näin ollen hylättävä.

Kolmas valitusperuste

Asianosaisten lausumat

51 SAEV väittää kolmannessa valitusperusteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on hylännyt kumoamisperusteen, joka perustuu taloudellisen tuen vähentämistä koskevan lainsäädännön soveltamiseen. Se katsoo, että komissio on soveltanut asetuksen N:o 4028/86, joka

kumottiin asetuksella N:o 2080/93 (joka tuli voimaan 1.1.1994), 44 artiklaa. Komissio on näet kuullut 20.11.2000 asetuksen N:o 4028/86 44 ja 47 artiklan perusteella pysyvää kalatalouden rakennekomiteaa. Mainitun komitean esityslistassa oli otsake "Keskustelu, äänestys ja lausunnon antaminen — asetuksen (ETY) N:o 4028/86 44 artiklan mukainen menettely (hallintokomitea)". Kyseinen otsake on täysin ristiriidassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätelmien kanssa, koska tämä on valituksenalaisen tuomion 158 kohdassa todennut, että "se, että komissio on kuullut komiteaa, jonka kuulemisesta säädetään asetuksessa N:o 4028/86, ei osoita, että — — riidanalainen päätös perustuisi tähän asetukseen".

52 Komissio katsoo, ettei kyseistä valitusperustetta voida ottaa tutkittavaksi, koska valittaja yhtäältä toistaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyt väitteet ja toisaalta esittää uudestaan väitetyn todisteen, esityslistan otteen, jota ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jo arvioinut.

53 Asiakysymyksen osalta komissio toteaa, että asetuksen N:o 4028/86 44 artiklan mukaiseen menettelyyn turvautuminen on ollut vapaaehtoista, sillä ei ole aiheutettu valittajalle vahinkoa ja se on puolueettomuutta koskeva lisätakuu.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

54 Kolmannella valitusperusteellaan SAEV pyrkii kyseenalaistamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 158 kohdassa esittämän arvioinnin, jota on siltä osin kuin se on tosiseikan pohjalta tehty oikeudellinen päätelmä, pidettävä sellaisena oikeudellisena luonnehdintana, joka kuuluu yhteisöjen tuomioistuimen valvonnan piiriin.

55 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei kuitenkaan ole tehnyt oikeudellista virhettä todetessaan, että pelkkä asetuksessa N:o 4028/86 säädetty komitean

kuuleminen ei sinällään riitä siihen, että kyseisen asetuksen olisi katsottava muodostavan oikeudellisen perustan riidanalaiselle päätökselle, joka tehtiin kyseisen kuulemisen jälkeen.

56 Kolmas valitusperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

Neljäs valitusperuste

Asianosaisten lausumat

57 Neljännessä valitusperusteessaan SAEV väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 159 kohdassa hyväksynyt sen, että komissio käytti asetuksessa N:o 3699/93 vahvistettua tukiasteikkoa. Komissio ei ole kuitenkaan SAEV:n mukaan tukeutunut analogisesti kyseisen asetuksen säännöksiin, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tuomionsa 163 kohdassa todennut, vaan se on soveltanut sitä suoraan. Komissio on näin ollen soveltanut kahta eri asetusta eli asetusta N:o 4028/86 ja tässä tapauksessa sen 44 artiklaa menettelyn osalta sekä asetusta N:o 3699/93 vähennyksen määrän laskemisen osalta. Sen olisi kuitenkin SAEV:n mukaan pitänyt laskea vähennys tukeutumalla asetuksen N:o 3699/93 asteikkoon, mutta irrottautumatta kalastussopimuksesta ja ottamalla huomioon siinä vahvistetut asteikot.

58 Asetuksessa N:o 3699/93 vahvistetun asteikon soveltaminen kalastussopimuksella käyttöön otetun järjestelmän piiriin kuuluviin yrityksiin merkitsee syrjintää siltä osin kuin lähtökohdaksi otetaan yhteisyritysten osalta asteikko, joka on paljon alempi kuin kalastussopimuksessa vahvistettu asteikko.

59 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on kieltäytynyt katsomasta, että komission olisi pitänyt laskea vähennyksen määrä yhteisyritykselle kalastussopimuksen nojalla myönnetyn tuen perusteella siten, että sen osalta olisi vahvistettu 50 prosentin suuruinen vähennys, joka on samankaltainen kuin asetuksessa N:o 3699/93 säädetty vähennys, ja että komissio ei olisi saanut soveltaa suoraan kyseistä asetusta.

60 Asetuksessa N:o 3699/93 vahvistetun asteikon soveltaminen merkitsee lisäseuraamusta tuensaajalle.

61 Komissio ei SAEV:n mukaan voinut perustellusti soveltaa kyseistä asteikkoa, koska kalastussopimuksessa ei viitata juuri tältä kohdin yleiseen lainsäädäntöön.

62 Komissio huomauttaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen todenneen valituksenalaisen tuomion 157 kohdassa, että "asetus N:o 4028/86 tai asetus N:o 3699/93 eivät —— muodosta riidanalaisen päätöksen oikeudellista perustaa". Komissio ei ole soveltanut kyseisiä asetuksia vaan se on ainoastaan tukeutunut niihin analogisesti.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi

63 SAEV väittää neljännessä kanneperusteessaan lähinnä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen kieltäytyessään katsomasta, ettei komissio olisi saanut soveltaa suoraan asetusta N:o 3699/93.

64 SAEV ei kuitenkaan kiistä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 163 kohdassa esitettyä arviointia, jonka mukaan komissiota sitoi kantajalle kuuluvan tuen lopullista määrää laskettaessa ainoastaan suhteellisuusperiaate.

65 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen yksinomaan suhteellisuusperiaatteen perusteella todennut, että komissio saattoi perustellusti tukeutua analogisesti asetuksen N:o 3699/93 säännöksiin määrittääkseen kantajalle aluksen siirtämisen perusteella kuuluvan tuen määrän.

66 Vaikka SAEV väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että komissiolla oli perusteita soveltaa asetuksessa N:o 3699/93 vahvistettua asteikkoa, se ei kuitenkaan ole esittänyt, miltä osin tällainen soveltaminen merkitsisi suhteellisuusperiaatteen loukkaamista.

67 Neljäs valitusperuste on näin ollen hylättävä.

Kuudes valitusperuste

Asianosaisten lausumat

68 Kuudennessa valitusperusteessaan, joka on tutkittava ennen viidettä valitusperustetta, SAEV moittii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se on

rikkonut kalastussopimusta todetessaan valituksenalaisen tuomion 124 ja 125 kohdassa, että kantajalla oli velvollisuus ilmoittaa komissiolle hankkeiden täytäntöönpanossa ilmenneistä ongelmista ja että sen olisi pitänyt saada komission suostumus ennen kuin se poistui Argentiinan kalastusvyöhykkeeltä siitä huolimatta, että se oli saanut nimenomaisen luvan Argentiinan toimivaltaisilta viranomaisilta, joilla oli velvollisuus antaa komissiolle tieto kyseisestä tilanteesta sekakomitean kokouksissa.

69 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 124 kohdassa esitetty toteamus, jonka mukaan asianmukaisten tietojen perusteella komissio olisi kalastussopimuksen 9 artiklan 1 kohdan perusteella voinut ryhtyä mahdollisiin toimenpiteisiin mukauttaakseen kalastussopimusta uusien olosuhteiden mukaiseksi, ei ole SAEV:n mielestä hyväksyttävä. Komissio oli täysin tietoinen olosuhteista ja Argentiinan viranomaisten toteuttamista säilyttämistoimenpiteistä, koska asianomaisten yhteisyritysten yhteenliittymä oli tehnyt neuvostolle ja komissiolle hakemuksen tällaisten toimenpiteiden toteuttamisesta.

70 Komissio palauttaa tältä osin mieleen asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan sanamuodon, jonka mukaan se voi vähentää taloudellista tukea tai pidättää sen, jos tutkimus paljastaa epäsäännöllisyyksiä tai sellaisen huomattavan muutoksen, jolle ei ole pyydetty komission hyväksyntää. Vaikka kalastussopimuksesta tehtäisiin se johtopäätös, että komissio saa lopulta sekakomitean kokousten yhteydessä Argentiinan viranomaisilta tiedon aluksen poistumisesta Argentiinan vesiltä, valittaja ei komission mukaan ole noudattanut yhteisön tuensaajille kuuluvaa ilmoitus- ja lojaalisuusvelvollisuutta.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

71 Tukipäätöksen liitteestä I ilmenee, että liitteeseen sisältyviä tietoja ei voida muuttaa ilman Argentiinan viranomaisten ja komission ennakkoon myöntämää lupaa.

72 Tässä samassa liitteessä on myös viittaus SAEV:n esittämään yhteisyrityksen perustamista koskevaan muutettuun hankkeeseen (ARG/ES/SM/26-94), jossa nimenomaisesti mainitaan Argentiinan kalavarojen hyväksikäyttäminen tai jalostaminen.

73 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen valituksenalaisen tuomion 125 kohdassa perustellusti todennut, että yhteisyritysten käyttämät alukset eivät saaneet poistua Argentiinan yksinomaiselta talousvyöhykkeeltä ilman komission ennakolta antamaa suostumusta.

74 Kuudes valitusperuste on näin ollen hylättävä.

Viides valitusperuste

Asianosaisten lausumat

75 Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut väärin komission velvollisuuksia siltä osin kuin on kyse tiettyjen tosiseikkojen oikeudellisesta luonnehdinnasta ylivoimaiseksi esteeksi.

76 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 145 kohdassa katsonut, ettei komission tarvinnut ottaa kalavarojen ehtymistä huomioon

riidanalaisissa päätöksissä, vaan että kantajan olisi pitänyt pyytää komissiolta lupa ennen kuin se poistui Argentiinan vesiltä.

77 Tämä toteamus on valittajan mielestä ristiriidassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-61/00 ja T-62/00, APOL ja AIPO vastaan komissio, 6.3.2003 antaman tuomion (Kok. 2003, s. II-635, 72 kohta) kanssa, jonka mukaan hallinnollinen käytäntö, jonka mukaisesti komissio tarkastelee, onko olemassa sellaista ylivoimaista estettä, jonka vuoksi sen olisi jätettävä tuki peruuttamatta, voi sitoa kyseisestä toimielintä joka kerta, kun sen edessä vedotaan ylivoimaiseen esteeseen, vaikka tämä käytäntö ei perustuisikaan mihinkään asiakirjaan.

78 Valittaja väittää, että komissio näyttää 28.2.2000 päivätyssä kirjeessään tunnustaneen ylivoimaisen esteen olemassaolon. Komissio on valittajan mukaan itse todennut, että se voisi rinnastaa sen ajanjakson, jolloin *Vieirasa XII* -alus ei toiminut Argentiinan vesillä eli 5.7.1996 (poistuminen Argentiinan vesiltä) ja 31.12.1996 (hammasjääahvenen biologisen palautumisajan päättyminen) välisen ajanjakson siihen ajanjaksoon, jolloin alus oli toiminnassa. Aluksen poistuminen Argentiinan yksinomaiselta kalastusvyöhykkeeltä on valittajan mukaan perustunut pelkästään ja yksinomaan ylivoimaiseen esteeseen.

79 Komissio katsoo, ettei valitusperustetta voida ottaa tutkittavaksi, koska ylivoimaisen esteen olemassaoloon ei ole vedottu missään vaiheessa ensimmäisessä oikeusasteessa.

80 Asiakysymyksen osalta komissio toteaa, ettei se ole milloinkaan antanut ymmärtää kyseen olevan mahdollisesta ylivoimaisesta esteestä. Se katsoo, että aluksen poistuminen Argentiinan vesiltä ei täytä edellytyksiä, joiden täyttyessä voitaisiin katsoa, että poistuminen on perusteltua mahdollisen ylivoimaisen esteen takia, koska "epätavanomaisten tai ennalta-arvaamattomien" seikkojen olemassaoloa ei ole näytetty toteen. Kyseistä kalavarojen ehtymistä ei missään tapauksessa voida pitää ennalta-arvaamattomana seikkana.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

81 Valitusperuste voidaan ottaa tutkittavaksi. Kannekirjelmän 105 kohdassa SAEV on nimittäin vedonnut "yleisen lainsäädännön toissijaisesta soveltamisesta yhteisyrityksiin aiheutuvat ongelmat" -nimisen kanneperusteen yhteydessä tuen vähennyksen laskennassa käytetyn menetelmän ja sen seikan väliseen ristiriitaan, että komissio on menettelyn kuluessa myöntänyt, että poistuminen Argentiinan vesiltä juuri kun Argentiinan viranomaiset olivat yksipuolisesti määränneet kalastusta koskevista kielloista, merkitsee ylivoimaista estettä.

82 Asiakysymyksen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti katsonut, ettei komission tarvinnut ottaa huomioon kalavarojen ehtymistä asianomaisella vyöhykkeellä. Se on huomauttanut tältä osin, että kantajan olisi joka tapauksessa pitänyt pyytää komissiolta lupa ennen kuin se poistui Argentiinan vesiltä. Kuten kuudennen valitusperusteen tutkinnasta ilmenee, tämä toteamus on oikea. Asia ei ole toisin, vaikka seikat, joihin SAEV on vedonnut, muodostaisivat ylivoimaisen esteen.

83 Viides valitusperuste on näin ollen hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

84 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan, jos valitus on perusteeton, yhteisöjen tuomioistuin päättää oikeudenkäyntikuluista. Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan, jota sovelletaan 118 artiklan nojalla valituksen käsittelyyn, mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan

korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut SAEV:n velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska tämä on hävinnyt asian, SAEV velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) Eduardo Vieira SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset